

Værknote:

Når man er vokset op i Kolding, tror jeg man har et særligt forhold til de dramatiske begivenheder, som for 200 år siden forvandlede kongeslot til slotsruin.

Den seneste historiske forskning har jo vist, at mange af historierne vi kender om branden og de spanske soldater er, om ikke rene myter, så ihvertfald sandheder med modifikationer.

Det er værd at bemærke at slottets destruktion ikke var et resultat af en ondsindet krigshandling, hvad tiden jo ellers var rig på. Det var vel mest af alt et frygteligt uheld, en skorstensbrand der ikke blev opdaget i tide, og som måske kunne være undgået hvis de lokale brandvagter havde været på deres pladser den skæbnsvangre aften.

Det interessante, i mine øjne, er derfor lige så meget dette første store kulturmøde i vor nyere historie. Den spanske sydlandske meteor der pludselig dumpede ned i andedammen, og hvis skvulp stadig kan levere stof til eventyr og fortællinger den dag i dag.

I mit arbejde med at sætte branden på Koldinghus i musik har jeg således bevidst ville undgå en egentlig "iscenesættelse" med klar handling, replikker etc., som man kender fra traditionel opera og musikdramatik. Værket fremtræder derimod som et forsøg på at skildre branden og de omgivende rammer ud fra en atmosfærisk, poetisk og først og fremmest musikalsk synsvinkel - med en tekst bestående af ganske få ord.

Koret udfylder 2 hovedroller i værket. Dets stemmer repræsenterer dels koldingensiske borgere og bønder, - dels spanske (og franske) soldater. Den minimalistiske tekst de synger er identisk. - Blot på hvert sit sprog; dansk og spansk. Udtrykket bliver dog selvsagt meget forskelligt - alt efter synsvinklen.

Prinsen af Pontecorvo, marskal Jean-Baptiste Bernadotte (som opholdt sig på slottet den 29/03-1808) går som et spøgelse gennem værket. I forspillet spredes rygter om hans ankomst mellem borgerne i byen, mens strygerne hvislende portrætter den isdækkede slotssø. Og senere er han midtpunkt for en fest på slottet, hvor soldater og officerer morer sig.

Da branden bryder løs løber det spanske og danske spor sammen i et tiltagende kaos. Borgere og militærpersonale forsøger sammen forgæves at redde den gamle kongeborg fra katastrofen.

Til slut synges et melankolsk "requiem" for det brændende slot, atter iagtaget på afstand i den bidende kolde marts-nat.

Værket forløber i én sats med en varighed af ca. 12-13 minutter.

N. L. S.

BRANDEN PÅ KOLDINGHUS

" Det er nat

Det er koldt

Der er fremmede i vor by

Det brænder

Slottet brænder

Det gamle slot

Det er koldt

Det er nat "

en musikdramatisk passage for mandskor og strygeorkester

tekst & musik af Nicklas Larsen Schmidt

spansk oversættelse af Albert Barbeta

Uropførelse